

[Ebba Strange.]

fentlig hjælp på niveau med folkepension, og hvor mulighederne for udvikling både for børn og forældre forringes for hver eneste måned, denne tilstand forlænges.

Socialminister *Eva Gredals* svar (7/7 77):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til bistandslovens § 38, hvorefter en enlig forsørger kan anses for at have udnyttet sine arbejdsmuligheder – og dermed har været berettiget til kontanthjælp – hvis der ikke kan anvises pasningsmuligheder for pågældendes børn. Endvidere henvises til lovens § 69, hvorefter kommunalbestyrelsen skal sørge for det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge, og spørgeren drager på baggrund heraf den konklusion, at kontanthjælp begrundet i manglende pasningsmuligheder kun kan have en meget midlertidig karakter.

Socialministeriet kan bekræfte, at bistandslovens § 69 om tilvejebringelse af daginstitutionspladser er den primære bestemmelse om pasningsmuligheder for børn, hvis forældre er indstillet på at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og at kontanthjælp under forældrenes pasning af børnene i eget hjem derfor kun kan betragtes som en midlertidig løsning.

Ministeriet har imidlertid ikke tidligere modtaget henvendelser om spørgsmålet og finder ikke alene ud fra de i begrundelsen givne oplysninger at kunne fastslå, at Københavns kommune søger at opfylde sin forpligtelse efter lovens § 69 ved i større omfang end nødvendigt at yde kontanthjælp som et alternativ.

Man har derfor foreløbig bedt om en principiel udtalelse fra Københavns magistrats 3. afdeling.

Af *Jørgen Jensen* (DKP) til miljøministeren (29/6 77):

»Vil ministeren skærpe bestemmelserne for produktion og brug af dioxiner eller afvente flere undersøgelser?«

(Spm. nr. 348).

Begrundelse.

Der er nu gået et år siden giftgaskatastrofen i Seveso den 1. juli 1976, hvor der blev udledt ca. 2 kg dioxin i fri luft. I november 1976 påbegyndte Danmarks miljøstyrelse et udredningsarbejde med henblik på en vurdering af

mulighederne for forekomst af farlige dioxinforbindelser i produkter, der markedsføres i Danmark, såvel som mulighederne for dannelse af dioxiner ved forskellige processer.

Rapporten er nu offentliggjort, og den fastslår, at mulighed for forekomst af dioxiner findes ved fremstilling af skadedyrsbekæmpende midler, træbeskyttelsesmidler, ukrudtsmidler og anvendelse til konservering af kosmetik, imprægneringsmidler, skæreolier, tekstiler, læder, papir m. m. Disse midler fremstilles i tonsvis, og imprægneret træ afbrændes dagligt med stor risiko for spredning af giftgas. Dioxin er 100 gange mere giftigt end bladan (parathion) og en af de mest akut giftige organiske forbindelser, der overhovedet kendes.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (15/7 77):

Spørgsmålet har været forelagt miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Dioxin« er en fælles betegnelse for en række forskellige kemiske stoffer med visse fælles egenskaber.

Som det fremgår af rapporten »Dioxiner« fra en arbejdsgruppe under miljøstyrelsen, finder der ikke nogen produktion sted af dioxiner, ligesom dioxiner ikke anvendes i kemiske præparater eller til andre formål. Dioxiner forekommer alene som urenheder i visse stoffer, hovedsagelig chlorerede phenoler. Grunden til forekomsten er, at der ved produktion af f. eks. chlorerede phenoler foregår kemiske reaktioner, der kan medføre dannelse af dioxiner. Ligeledes er der risiko for dannelse af dioxiner ved opvarmning, f. eks. i forbindelse med brand i lagre.

Den specielt farlige dioxin TCDD, der gav anledning til Sevesokatastrofen, forekommer i stoffet 2,4,5-T, der anvendes i ukrudtsmidler. Giftnævnet har imidlertid i en årrække ved klassificering af disse midler fastsat, at indholdet af TCDD ikke må overskride 0,1 ppm (= 0,1 mg/kg) en grænse, der af giftnævnet er vurderet som værende forsvarlig og sikker.

Den produktion af 2,4,5-T-midler, der foregår her i landet, er baseret på et importeret stof, der indeholder under 0,1 ppm TCDD. Produktionen foregår ved en proces, hvorved der ikke kan dannes yderligere dioxin. TCDD-indholdet i de færdige midler kontrolleres løbende af kemikaliekontrollen.

De mængder TCDD, der ved disse ukrudts-